

Î N C H E I E R E

16 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova

Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Bruma Octavian,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Bruma Octavian către BC „Victoriabank” SA cu privire la anularea deciziilor Comitetului de Direcție al Băncii din 06.02.2014 și a deciziilor Consiliului de Administrație,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către BC „Victoriabank” SA și casată hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 23 decembrie 2015 de admitere a acțiunii.

c o n s t a t ă:

La 11.09.2014, Bruma Octavian a depus cerere de chemare în judecată împotriva BC „Victoriabank” SA cu privire la anularea deciziilor Comitetului de Direcție al Băncii din 06.02.2014 și a deciziilor Consiliului de Administrație, prin care a solicit instanței de judecată să constate nulitatea și să anuleze în totalitate decizia Comitetului de Direcție al BC „Victoriabank” SA din 30.12.2013 cu privire la convocarea Adunării Generale a Acționarilor Băncii, precum și a deciziilor Adunării Generale a Acționarilor BC „Victoriabank” SA, adoptate la data de 06.02.2014, ca fiind ilegale.

În motivarea acțiunii a indicat că, Comitetul de Direcție al Băncii a adoptat, contrar prevederilor legale și statutare, decizia cu privire la Convocarea Adunării Generale a Acționarilor Băncii.

În ediția din 31.12.2013, a Monitorului Oficial al Republicii Moldova nr. 320 - 321, a fost publicat avizul informativ cu privire la convocarea Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor Băncii pentru data de 06.02.2014, la cererea unui grup

de acționari ce constituie împreună mai mult de 25% din acțiunile cu drept de vot ale Băncii. Însă de fapt, Adunarea Generală a Acționarilor Băncii a fost convocată pentru data de 06.02.2014, în incinta Băncii, la orele 11:15, de către Comitetul de Direcție al Băncii, adică de către organul executiv al Băncii, în temeiul deciziei Comitetului de Direcție al Băncii (proces - verbal nr. 40 din 30.12.2013), circumstanță care contravine direct prevederilor art. 53 alin. (3) din Legea privind societățile pe acțiuni.

Astfel, decizia de convocare a Adunării Generalele a Acționarilor din 06.02.2014 a fost luată de către Comitetul de Direcție al Băncii, deoarece, la acel moment, Consiliul de Administrație al Băncii nu era lucrativ și respectiv, nu exista un alt organ competent de a convoca Adunarea Generală a Acționarilor Băncii.

O astfel de decizie a fost justificată prin prisma prevederilor art. 69 alin. (3) din Legea privind societățile pe acțiuni, potrivit cărora, dacă consiliul societății nu a fost înființat sau împuternicirile lui au încetat, împuternicirile de pregătire și ținere a adunării generale a acționarilor le exercită organul executiv al societății.

În opinia reclamantului această normă a fost tălmăcită incorect de către factorii de decizie ai Băncii, având în vedere faptul că prevederea legală citată prevede exhaustiv competența organului executiv doar de a pregăti și de a ține adunarea generală a acționarilor legal convocată de organele competente ale societății, nu și de a adopta decizia cu privire la convocarea adunării generale a societății pe acțiuni.

Prin urmare, în situația dată, trebuia aplicată dispoziția alin. (6) al art. 53 din Legea privind societățile pe acțiuni, care stipulează că, în cazul în care nici un organ de conducere al societății nu este în posibilitate, în condițiile legii, să adopte decizii cu privire la convocarea și desfășurarea adunării generale anuale a acționarilor, aceste atribuții le exercită acționarii care dețin cel puțin 25% din acțiunile cu drept de vot ale societății și care au convenit asupra convocării acesteia, cheltuielile suportate fiind compensate din contul societății.

Având în vedere cele expuse mai sus, consideră că Adunarea Generală a Acționarilor Băncii din data de 06.02.2014, a fost convocată ilegal, iar toate deciziile astfel adoptate nu au putere juridică și urmează a fi anulate de către instanța de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23.12.2015 acțiunea a fost admisă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18.05.2016 a fost admis apelul declarat de către BC „Victoriabank” SA și casată hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23.12.2015, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

La 07.07.2016, Bruma Octavian, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de

Apel Chișinău din 18.05.2016, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 23.12.2015.

La 04.10.2016, BC „Victoriabank” SA, a depus referință la recursul declarat de către Bruma Octavian, prin care a solicitat respingerea recursului cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 18.05.2016.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs și celor din referință, Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Bruma Octavian nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Bruma Octavian nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, deoarece recursul indică la disensiunile recurentului cu soluția instanței de apel, formulând în acest sens doar critici axate asupra soluției pronunțate. Iar, această situație denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Astfel, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Recursul exercitat, conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel, recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), pe când motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Prin urmare, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Bruma Octavian, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Bruma Octavian.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas